

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Ting det af Formanden nu nævnte Lovforslag, der i Virkeligheden er det fjerde Led i den saakaldte Socialreform. Ganske vist indgik dette Forslag om en permanent Lov vedrørende Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring allerede i det saakaldte Kriseforlig af Juni 1932, men der var visse Bestemmelser i Forslaget, som maatte ændres, saafremt Socialreformens øvrige Forslag blev vedtaget, saaledes som der nu er Udsigt til det. Som Følge deraf fremkommer dette Lovforslag, for hvilket jeg nu ganske kort skal gøre Rede.

§ 1 omhandler en Ændring, der i og for sig ikke er foranlediget af Socialreformen. Den gaar ud paa, at en Arbejdsløshedskasse ikke kan optage en Person, som paa det Tidspunkt, da Optagelsen søges, ikke har Beskæftigelse i vedkommende Fag, altsaa en Ændring i Arbejdsløshedslovens § 10, der kun giver Arbejdsløshedskasserne Tilladelse til at nægte Optagelse.

§ 2 tilsigter i Forbindelse med §§ 10—12 for Kommunernes Vedkommende at indføre den samme mellemkommunale Refusionsregel, som i øvrigt kommer til at gælde indenfor Sociallovgivningen. I 1932 var det Forudsætningen under de Forhandlinger, der blev ført, at hvis man i øvrigt gik over til en ny Refusionsregel, skulde den ogsaa gælde paa disse Omraader. §§ 3, 4 og 5 er af rent formel Karakter.

I § 6 er der en Ændring, hvorefter Arbejdsgiverbidraget ogsaa i den permanente Lov forhøjes fra 3 til 4½ Kr., ligesom der gives Garanti for, at Arbejdsløshedsfondens Underskud ikke som nu vil stige og stige og stige Aar for Aar, idet Staten paatager sig at bidrage til Dækning af Underskuddet, dog ikke ud over Halvdelen i det enkelte Finansaar. § 7 er af formel Karakter.

§ 8 a tilsigter, at Arbejdsdirektøren bliver Medlem af Socialministeriets Arbejdsudvalg. Det har han været før, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det skyldes en ren Fejltagelse, at Bestemmelsen derom ikke kom ind i Loven af 1932. I § 8 b har man, for at faa Nødhjælpsarbejder i Gang i større Omfang, ændret de 20 pCt.s Tilskud til 30 pCt. og de 2 Kr. til 3 Kr. Beklageligvis har man ikke fra Oppositionens Side kunnet gaa med til at stryge de 15 pCt., der nu afgives af Arbejderne, hvorfor jeg ikke tror, at det Formaal, jeg havde tilsigtet, vil blive naaet, i alt Fald ikke i den Udstrækning, som jeg havde haabet.

§ 9 fører Bestemmelsen om Tilskud til

Kursus o. s. v. for arbejdsløse tilbage til den Skikkelse, den havde i Loven af 1927. Det blev forandret i 1932, men ikke efter mit Ønske, og man har nu fra den samme Side, som den Gang ønskede Forandringen, ment, at det var heldigst alligevel at bevare Formuleringen fra 1927. Det kan jeg selvfølgelig ikke have noget imod.

Det er Hovedindholdet af Lovforslaget, der altsaa nærmest er foranlediget af Ønsket om at bringe Ensartethed til Veje i de forskellige Love, der henhører under Socialreformen. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting, idet jeg skal tilføje, at det blev vedtaget i Folketinget med stort Flertal.

Stensballe: Efter den omhyggelige Redegørelse, som den højtærede Socialminister nu er fremkommet med, har jeg egentlig ikke meget at udtale angaaende dette Lovforslag, som jo er vedtaget i det andet høje Ting med mit Partis Stemmer. Som den højtærede Minister udtalte, er det Hensigten med Lovforslaget at bringe Ensartethed til Veje indenfor den saakaldte Socialreform; det er vi jo indgaaet paa i sin Tid, og det vil vi ogsaa gerne være med til at gennemføre her. Af de andre Bestemmelser, som er indsat i Lovforslaget, er der nogle, som forekommer mig gode, andre mindre gode. Til de gode synes jeg hører Ændringen i § 10, men vi maa nu tage Lovforslaget som et samlet Hele, og jeg finder ingen Anledning til at søge ændret noget i det. Jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Ludvig Christensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Gennemførelse.

Fritze Teisen: Det foreliggende Lovforslag er jo for en stor Del en Følge af Socialreformens Gennemførelse, og de Paragraffer, der er en direkte Følge deraf, er det derfor, gaar jeg ud fra, fuldkommen haabløst at prøve paa nu at faa ændret. Vi skal da ogsaa afstaa fra at foreslaa noget i saa Henseende. Men mit Parti kan vedvarende ikke erkende, at det i Tider som disse vil være retfærdigt overfor Erhvervene at forøge de Bidrag, de skal yde til Arbejdsløshedsfondens. Man har i den senere Tid paa den ene og den anden Maade forøget Erhvervenes Bidrag, og man har samtidig i Vinterens Løb bastet og bundet Erhvervene, saa de ikke selv er Herre over deres Arbejdsforhold, ikke selv er Herre over, om de kan faa en